

Gemeente Midden-Drenthe

Wet werk en bijstand

Uitvoeringsbeleid algemene bijstand

(inkomensdeel)

Oktober 2006

- Inhoudsopgave -

Hoofdstuk 1 Auto en vermogen

1.1 Algemene beleidsregel	3
1.2 Uitzonderingen	3
1.2.1 Medische gronden	3
1.2.2 Andere gronden	3
1.2.3 Maximumwaarde	
1.3 Waardebepaling auto/ motor	3

Hoofdstuk [2](#) Bankafschriften 4

Hoofdstuk 3 Inkomstenvrijlating

3.1 Uitvoeringsregels	5
---------------------------------------	---

Hoofdstuk 4 Langdurigheidstoeslag

4.1 Verruiming artikel 36 WWB	6
4.2 Ingangsdatum	6
4.3 Gemeentelijk beleid	6

Hoofdstuk 5 Lening eigen woning, woonwagen en woonschip 7

5.1 Vraagstukken	7
5.1.1 Hoe om te gaan met verkoop of vererving van een woning	7
5.1.2 Hoe om te gaan na beëindiging bijstand en ontstaan nieuw recht	7
5.1.3 Wanneer zekerheid recht van hypotheek	8
5.1.4 Rente lening en aflossing	8

Hoofdstuk 6 Terugvordering

6.1 Terugvorderen van bijstand	10
6.2 Ingangsdatum	10
6.3 Beleidsregels en uitvoeringsvoorschriften terugvordering WWB	11
6.4 Toelichting beleidsregels en uitvoeringsvoorschriften terugvordering	16

Hoofdstuk 7 Toeslagen en bewoners commercieel pension

7.1 Aanleiding	22
7.2 Onbillijk tegenover bewoners commercieel pension	22
7.3 Uitzondering op de regel	22
7.4 Wettelijke grondslag	

Hoofdstuk 8 Verhaal

8.1 Onderhoudsplichtigen	23
8.2 schenking, nalatenschap en bijstandsverlening aan jongmeerderjarigen	23

Hoofdstuk 1 Auto en vermogen

1.1 Algemene beleidsregel

In deze gemeente kunnen auto's/motoren met een waarde van minder dan € 6.806,= als algemeen gebruikelijk worden beschouwd. De waarde wordt niet meegenomen bij de vaststelling van het vermogen. Eén vervoermiddel per bijstandseenheid (gehuwden met of zonder kinderen, alleenstaande ouder met kinderen of alleenstaande) wordt toereikend geacht.

Is een auto/motor gelijk of meer waard dan € 6.806,= dan telt de waarde volledig mee als vermogen.

1.2 Uitzonderingen

Als er sprake is van bijzondere omstandigheden die leiden tot de conclusie dat ook het bezit van een auto/motor die € 6.806,= of meer waard is, toch noodzakelijk is.

1.2.1 Medische gronden

Die situatie doet zich in elk geval voor als iemand om medische redenen over een auto moet beschikken. Om dat objectief te laten bepalen, wordt zo'n medische noodzaak aangenomen als één van de volgende situaties zich voor doet:

- ❖ iemand heeft een geldige invalidenparkeerkaart;
- ❖ iemand krijgt op grond van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning een vervoersvoorziening;
- ❖ iemand heeft een auto/motor die – via het UWV of de gemeente – is aangeschaft op grond van het feit dat hij/zij gehandicapt is.

1.2.2 Andere gronden

Andere uitzonderingen zullen per geval beoordeeld moeten worden. Te denken valt aan situaties waarbij een bepaald beroep het bezit van een auto/motor vereist of waarbij er sprake is van heel bijzonder woon-werk verkeer.

Daarbij zal ook aandacht moeten worden gegeven aan het moment waarop de auto/motor is aangeschaft. Immers, als dat is gebeurd terwijl iemand kon verwachten een beroep op de WWB te moeten doen, is er minder aanleiding die auto/motor niet als vermogen mee te tellen.

1.2.3 Maximumwaarde

Om extremen te voorkomen, geldt ook hier een maximumwaarde. Is de auto/motor noodzakelijk, maar is de waarde ervan € 22.690,= of meer, dan telt die waarde volledig mee als vermogen.

1.3 Waarde bepaling auto/ motor

Het ligt voor de hand om de waarde van een auto zo objectief mogelijk te bepalen. De keuze voor de ANWB waardebepaling voldoet daaraan. Het gaat daarbij om de inkooprijzen uit die koerslijst. De koerslijst is via internet te raadplegen. Alleen ANWB leden kunnen hiervan gebruik maken. De meeste consulenten zijn lid van de ANWB, dus er is voldoende toegang tot deze lijst.

Hoofdstuk 2 Bankafschriften

De uitvoeringsregels zijn als volgt:

- Belanghebbende moet afschriften meenemen van de laatste drie maanden;
- De consulent inkomen ziet ze allemaal in;
- De consulent inkomen maakt van het chronologisch eerste en laatste afschrift uit die drie maanden plus van afschriften die bijzonderheden opleveren een kopie voor het dossier;
- De consulent inkomen maakt een aantekening en vermeld dat alle afschriften zijn ingezien, (vermeld daarbij de volgnummers) en het saldi. Indien er bijzonderheden te zien zijn, worden die ook vermeld.

Dit beleid is 21 juni 2000 vastgesteld.

Indien er vermoedens van fraude zijn, wordt van bovenstaande regels afgeweken en kan het zijn dat belanghebbende kopieën van bankafschriften in moet leveren. Afhankelijk van de aard van de vermoedens van fraude wordt bepaald op welke periode de afschriften betrekking moeten hebben.

Hoofdstuk 3 Inkomstenvrijlating

3.1 Uitvoeringsregels.

- a. Wie een parttime baan aanvaardt bevordert daarmee zijn arbeidsparticipatie en komt op grond daarvan in aanmerking voor een inkomstenvrijlating op grond van artikel 31 lid 2 onder o WWB.
- b. De eerste dag van die vrijlating bepaalt het begin van de aaneengesloten periode van 6 maanden, ongeacht de vraag of ook de inkomsten die hele periode van 6 maanden onafgebroken doorlopen.
- c. De inkomstenvrijlating op grond van de Wwb kan maar eenmaal genoten worden.

Hoofdstuk 4 Langdurigheidstoeslag

4.1 Verruiming artikel 36 WWB/ wetswijziging

Met deze wijziging is de mogelijkheid ontstaan om toch een langdurigheidstoeslag te verstrekken op het moment dat in de referteperiode sprake was van zeer geringe inkomsten van zeer geringe duur.

4.2 Ingangsdatum

De wetswijziging treedt in werking met ingang van 1 september 2006 en werkt terug tot en met 1 januari 2006. Op grond van jurisprudentie moet artikel 36 lid 1 onderdeel b WWB al vanaf de inwerkingtreding van de WWB, dus 1 januari 2004, worden toegepast op dezelfde wijze als met de wetswijziging is vastgesteld (CRvB 04-07-2006, nr. 04/4005 WWB).

Deze uitspraak houdt het volgende in:

Bij alle aanvragen van 1 januari 2004 tot 1 januari 2006 waarbij sprake is geweest van zeer geringe inkomsten van zeer geringe duur, moet artikel 36 lid 1 onderdeel b buiten toepassing gelaten worden.

4.3 Gemeentelijk beleid.

Het college acht geen arbeidsmarktperspectief aanwezig indien een belanghebbende gedurende de referteperiode van 60 maanden niet meer inkomsten uit of in verband met arbeid heeft ontvangen dan een totaalbedrag van € 946,- (2x de langdurigheidstoeslag voor gehuwden) over een periode van maximaal 6 maanden.

Hoofdstuk 5 Lening eigen woning, woonwagen en woonschip

5.1 Vraagstukken.

1. hoe om te gaan met verkoop of vererving van een woning indien een geldlening is verstrekt in verband met vermogen in de woning.
2. hoe om te gaan wanneer na beëindiging van de algemene bijstand, in de vorm van een geldlening als gevolg van de hoogte van het in de woning gebonden vermogen, opnieuw recht op algemene bijstand ontstaat
3. wanneer wordt de zekerheid van een recht van hypotheek verlangd.
4. berekenen we rente over de lening en hoe regelen we de aflossing?

5.1.1 Hoe om te gaan met verkoop of vererving van een woning

Bij verkoop of vererving van de woning moeten het restant van de hoofdsom alsmede de eventueel bijgeschreven rentevorderingen in één keer worden terugbetaald. Dit geldt ook wanneer de verkoop geschiedt in het kader van een om dringende redenen noodzakelijke verhuizing.

Wanneer de woning wordt verkocht wegens bijzondere omstandigheden van medische of sociale aard of wegens werkaanvaarding elders kan tot maximaal het (in het kader van de verkoop verplicht) afgeloste deel een nieuwe lening (onder verband van hypotheek of pand) worden verstrekt. De hypotheek- of pandovereenkomst kan dan als het ware worden meegenomen naar de nieuwe woning. Voorwaarde hiervoor is dat de belanghebbende het na afrekening vrijgekomen vermogen (inclusief het op grond van [artikel 34 lid 2 onderdeel b WWB](#) niet in aanmerking genomen vermogen) binnen dertig dagen volledig inzet voor de aankoop van de nieuwe woning.

Bij verkoop van de woning tegen de waarde in het economisch verkeer komt, voorzover de opbrengst daartoe toereikend is, aan de belanghebbende in ieder geval een bedrag toe ter hoogte van het in [artikel 34 lid 2 onderdeel d WWB](#) genoemde bedrag.

Indien bij verkoop van de woning tegen de marktwaarde het voor afrekening beschikbare bedrag (dus na aftrek van het in [artikel 34 lid 2 onderdeel d WWB](#) genoemde bedrag) lager is dan de resterende vordering, wordt het verschil kwijtescholden.

5.1.2 Hoe om te gaan na beëindiging bijstand en ontstaan nieuw recht

Wanneer binnen twee jaar na beëindiging van de bijstand die is verleend in de vorm van een geldlening in verband met vermogen gebonden in de woning opnieuw recht op bijstand bestaat, wordt deze verleend met toepassing van de laatste geldlening. De geldlening herleeft als het ware. Een reeds afgelost deel kan dan opnieuw als lening verstrekt worden.

Voor de toepassing van bovenstaande is het moment bepalend waarop de bijstand in de vorm van een geldlening ([artikel 50 lid 2 WWB](#)) eindigt. Dit kan een moment zijn waarop er in het geheel geen recht meer bestaat op bijstand (bijvoorbeeld wegens werkaanvaarding of de ontvangst van vermogen), maar ook het moment waarop de bijstand in de vorm van de geldlening wordt omgezet in bijstand om niet, omdat het plafond van de geldlening bereikt is.

Duurt de onderbreking van de bijstand in de vorm van een geldlening langer dan twee jaar dan zal opnieuw de hoogte van de geldlening vastgesteld moeten worden. Daarbij moet de woning opnieuw worden getaxeerd en mag niet worden uitgegaan van de waarde van de woning in verband met een vorige periode van bijstandsverlening in de vorm van een geldlening.

Voorbeeld: Kees ontvangt sinds 01-01-2004 bijstand in de vorm van een geldlening. Op 01-07-2005 wordt deze bijstand omgezet in bijstand om niet wegens het bereiken van het plafond van de geldlening. Op 01-11-2006 eindigt het recht op bijstand van Kees wegens werkaanvaarding. Kees wordt per 01-02-2008 ontslagen en vraagt opnieuw bijstand aan. Het college moet nu opnieuw onderzoek doen naar de mogelijkheid tot het verstrekken van een geldlening. De oude lening herleeft niet. Deze was immers reeds per 01-07-2005 beëindigd, zodat er meer dan twee jaar zijn verlopen.

5.1.3 Wanneer zekerheid recht van hypotheek

Het college verleent bijstand als geldlening onder verband van pand of hypotheek als de door belanghebbende of zijn gezin bewoonde eigen woning met bijbehorend erf een waarde heeft van meer dan het bedrag genoemd in [artikel 34 lid 2 onderdeel d WWB](#) (€ 43.700,00 per 1 januari 2006) en er (naar verwachting) meer bijstand verleend wordt op jaarbasis dan het wettelijk netto minimumloon op maandbasis.

Hypotheek wordt gevestigd op registergoederen (huizen en geregistreerde woonschepen)

Pandrecht wordt gevestigd op niet-registergoederen (woonwagens en niet-geregistreerde woonschepen)

Voor de kosten voor de berekening van de waarde van de woning de daarop rustende schulden plus de kosten van de pand- of hypotheekvestiging kan bijzondere bijstand worden verstrekt.

Voor de praktijk betekent dit geen verandering. Het voorbeeld beleid is namelijk afgeleid van het voormalige besluit Krediethypotheek bijstand. Bij invoering van de WWB is besloten zoveel mogelijk aan te blijven sluiten bij de praktijk van toen.

De enige wijziging ten opzichte van het voormalige besluit krediethypotheek is dat het van toepassing zijnde bedrag aan vrij te laten vermogen niet op de geldlening in mindering wordt gebracht. Reden daarvoor is dat belanghebbende anders 2 keer recht op de wettelijke vermogensvrijlating zou hebben. Eén keer op grond van artikel 34 lid 3 WWB en het bedrag aan vrij te laten vermogen zou dan in mindering gebracht worden op de geldlening.

5.1.4 Rente lening en aflossing

We blijven de bepalingen vastgelegd in het voormalige besluit Krediethypotheek hanteren wat betreft de aflossing van een geldlening als gevolg van de hoogte van het in de woning gebonden vermogen

1. Aflossing van de geldlening vindt plaats gedurende ten hoogste tien jaar.
2. De aflossing vangt aan op het moment van beëindiging van de bijstandverlening en vindt maandelijks plaats.
3. Het maandbedrag van de aflossing wordt telkens voor een periode van een jaar vastgesteld.
4. Bij een inkomen, anders dan een WWB uitkering, dat niet uitgaat boven de van toepassing zijnde bijstandsnorm, wordt geen aflossing geleverd. Tevens wordt geen aflossing geleverd indien belanghebbende een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening kunstenaars ontvangt.
5. Indien de omstandigheden daartoe aanleiding geven stellen burgemeester en wethouders, zo nodig tussentijds, het maandbedrag van de aflossing op een lager dan wel hoger bedrag vast.

6. Bij de beoordeling van de omstandigheden als bedoeld in punt 5 wordt rekening gehouden met noodzakelijke, voor eigen rekening van belanghebbende komende, bijzondere bestaanskosten. Deze worden in mindering gebracht op het inkomen.
7. Indien belanghebbende tijdens de aflossingsperiode van tien jaar schuldig nalatig is in het voldoen van de vastgestelde aflossing, is het nog niet afgeloste deel van de geldlening terstond opeisbaar en is daarover tevens de wettelijke rente verschuldigd.
8. Indien door toepassing van punt 4, 5 en 6 na afloop van de aflossingsperiode van tien jaar een deel van de geldlening nog niet is afgelost, is vanaf dat moment maandelijks rente verschuldigd over het nog niet afgeloste deel van de geldlening.
9. De rente, bedoeld in het eerste lid, is de wettelijke rente, verminderd met drie procent.
10. Indien belanghebbende naar het oordeel van burgemeester en wethouders de rente geheel of gedeeltelijk kan betalen, doch niet kan aflossen, wordt een betaling eerst tot ten hoogste het bedrag van de verschuldigde maandrente aangemerkt als aflossing en wordt de rente die daardoor niet wordt betaald bijgeschreven bij het nog niet afgeloste deel van de geldlening.
11. Indien belanghebbende naar het oordeel van burgemeester en wethouders geen rente kan betalen wordt de verschuldigde rente bijgeschreven bij het nog niet afgeloste deel van de geldlening.
12. Over een bijgeschreven rentevordering is geen rente verschuldigd.

Hoofdstuk 6 Terugvordering

6.1 Terugvorderen van bijstand

Ten aanzien van terugvordering van bijstand geldt dat de terugvorderingsbepalingen van de Abw per 1 januari 2004 zijn vervallen. Burgemeester en wethouders van de gemeente Midden-Drenthe hebben voor het jaar 2004 het terugvorderingsbeleid ongewijzigd voortgezet.

Voor 2005 zijn nieuwe beleidsregels opgesteld. Dit zijn de zogeheten beleidsregels en uitvoeringsvoorschriften Wet werk en bijstand. Onder punt 6.5 en 6.6 staan deze regels en de toelichting hierop.

6.2 Ingangsdatum

De beleidsregels en uitvoeringsvoorschriften Wet werk en bijstand zijn met ingang van 1 januari 2005 van toepassing.

6.3. BELEIDSREGELS EN UITVOERINGSVOORSCHRIFTEN TERUGVORDERING WET WERK EN BIJSTAND

Beleidsregels en uitvoeringsvoorschriften Terugvordering Wet werk en bijstand van de gemeente Midden-Drenthe.

ALGEMEEN

1. Gebruikmaking van de wettelijke bevoegdheid

Burgemeester en wethouders maken gebruik van de bevoegdheid tot:

- a. het herzien of intrekken van het toekenningsbesluit ingevolge artikel 69 lid 3 van de Algemene bijstandswet (Abw) of artikel 54 lid 3 van de Wet werk en bijstand (WWB);
- b. het terugvorderen van ten onrechte verleende bijstand zoals neergelegd in de artikelen 78 tot en met 90 van de Abw en de artikelen 58 tot en met 60 van de WWB.

HERZIENING EN INTREKKING

2. Herziening of intrekking van het toekenningsbesluit

Een besluit tot toekenning van bijstand wordt herzien of ingetrokken indien:

- a. het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting als bedoeld in artikel 17 lid 1 WWB, of de artikelen 28 lid 2 en 29 lid 1 van de Wet Suwi, heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van bijstand;
- b. anderszins de bijstand ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.

Van het nemen van een herzienings- of intrekkingbesluit kan op grond van dringende redenen worden afgezien.

TERUGVORDERING

3. Terugvordering

Bijstand wordt teruggevorderd in de gevallen zoals vermeld in deze beleidsregels en uitvoeringsvoorschriften.

4. Ten onrechte verleende bijstand

Burgemeester en wethouders vorderen bijstand terug van de belanghebbende voorzover deze bijstand:

- a. ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend;
- b. in de vorm van een geldlening is verleend en de uit de geldlening voortvloeiende verplichtingen niet of niet behoorlijk worden nagekomen;
- c. voortvloeit uit gestelde borgtocht;
- d. ingevolge artikel 52 WWB bij wijze van voorschot is verleend en nadien is vastgesteld dat geen recht op bijstand bestaat;
- e. anderszins onverschuldigd is betaald voorzover de belanghebbende dit redelijkerwijs kon begrijpen, of
- f. anderszins onverschuldigd is betaald, waaronder begrepen dat:

1. de belanghebbende naderhand met betrekking tot de periode waarover bijstand is verleend, over in aanmerking te nemen middelen als bedoeld in artikel 31 WWB beschikt of kan beschikken;
 2. bijstand is verleend met een bepaalde bestemming en naderhand door de belanghebbende vergoedingen of tegemoetkomingen worden ontvangen met het oog op die bestemming.
- g. terugvordering als bedoeld onder e. vindt niet plaats, indien de betreffende kosten zijn gemaakt meer dan twee jaar vóór de datum van verzending van het besluit tot terugvordering.

5. Terugvordering van gezinsleden

- a. Onverminderd het bepaalde onder regel nummer 4 worden kosten van bijstand, indien de bijstand aan een gezin wordt verleend, van alle gezinsleden teruggevorderd.
- b. Indien de bijstand als gezinsbijstand aan gehuwden had moeten worden verleend, maar zulks achterwege is gebleven omdat belanghebbende de verplichting bedoeld in artikel 17 WWB, of de artikelen 28 lid 2 en 29 lid 1 van de Wet Suwi, niet of niet behoorlijk is nagekomen, kunnen de kosten van bijstand mede worden teruggevorderd van de persoon met wiens middelen als bedoeld in artikel 31 WWB bij de verlening van bijstand rekening had moeten worden gehouden.
- c. de onder a. en b. genoemde personen zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de terugbetaling van de kosten van bijstand die worden teruggevorderd.

6. Afzien van het nemen van een terugvorderingbesluit

1. Burgemeester en wethouders zien af van het nemen van een terugvorderingsbesluit indien (zie echter uitzonderingen 6.2):
 - a. het terug te vorderen bedrag lager is dan € 50,-;
 - b. hiertoe een dringende reden aanwezig is.
2. Regel 6.1 kan niet worden toegepast op vorderingen in verband met fraude of boete.

KWIJTSCHELDING

7. Kwijtschelding wegens schuldenproblematiek

In afwijking van regel nummer 4 en 5 kunnen burgemeester en wethouders besluiten tot gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de teruggevorderde bijstand indien:

- a. redelijkerwijs te voorzien is dat de belanghebbende niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden, en
- b. redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling met betrekking tot alle vorderingen, behoudens de in regel 8 onder b. bedoelde vorderingen, van de overige schuldeisers zonder een zodanig besluit niet tot stand zal komen, en
- c. de vordering van de gemeente wegens teruggevorderde bijstand ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang.

8. Afzien van kwijtschelding wegens schuldenproblematiek

Van kwijtschelding als bedoeld in regel nummer 7 wordt afgezien indien:

- a. de terugvordering van bijstand het gevolg is van verwijtbaar gedrag van de belanghebbende;

- b. de vordering wordt gedekt door pand of hypotheek op een goed of goederen, behoudens voor zover de vordering niet op die goederen verhaald kan worden.

9. Inwerkingtreding van het besluit tot afzien van terugvordering wegens schuldenproblematiek

Het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering als bedoeld in regel 7 treedt niet in werking voordat een schuldregeling tot stand is gekomen.

10. Intrekking kwijtscheldingsbesluit schuldenproblematiek

Het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering als bedoeld in regel 7 wordt ingetrokken of ten nadele van de belanghebbende gewijzigd indien:

- a. niet binnen twaalf maanden nadat dat besluit is bekendgemaakt, een schuldregeling is tot stand gekomen;
- b. de belanghebbende zijn schuld aan de gemeente niet overeenkomstig de schuldregeling voldoet; of
- c. onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

11. Kwijtschelding na het voldoen aan de betalingsverplichting

In afwijking van regel nummer 4 kunnen burgemeester en wethouders besluiten van terugvordering of van verdere terugvordering af te zien, indien de belanghebbende:

- a. gedurende vijf jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan;
- b. gedurende vijf jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode, vermeerderd met de daarover verschuldigde wettelijke rente en de op de invordering betrekking hebbende kosten, alsnog heeft betaald;
- c. gedurende vijf jaar geen betalingen heeft verricht en niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten; of
- d. een bedrag, overeenkomend met ten minste 50% van de restsom in één keer aflost.

12. Verkorting van de periode van voldoen aan betalingsverplichting

De in regel nummer 11 genoemde termijn is drie jaar indien:

- a. het gemiddeld inkomen van de belanghebbende in die periode de beslagvrije voet bedoeld in de artikelen 475c en 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering niet te boven is gegaan; en
- b. de terugvordering niet het gevolg is van het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting, bedoeld in artikel 17, eerste lid WWB.
- c. Het gaat om leenbijstand of borgtocht. Voor deze onderdelen wordt de aflossingsverplichting eenmalig vastgesteld voor een periode van 36 maanden.

13. Geen kwijtschelding na voldoen aan betalingsverplichting

- a. Kwijtschelding als bedoeld in regel nummer 11 vindt niet plaats ten aanzien van vorderingen welke door pand of hypotheek op een goed of goederen zijn gedekt, behoudens voorzover zij niet op die goederen verhaald kunnen worden.

- b. Kwijtschelding als bedoeld in regel nummer 11 vindt niet plaats ten aanzien van vorderingen in verband met fraude of boete. In zeer dringende gevallen kan van deze regel worden afgeweken.

13A. Kwijtschelding in verband met doelmatigheid

1. In afwijking van regel nummer 4 en 5 kunnen burgemeester en wethouders besluiten van terugvordering of van verdere terugvordering af te zien, indien de vordering op belanghebbende minder bedraagt als € 300,-.
(zie echter uitzonderingen 13A.2).
2. Regel 13A.1 kan niet worden toegepast op vorderingen in verband met fraude of boete.

INVORDERING VAN TERUGGEVORDERDE BIJSTAND

14. Invorderingsbesluit

In het terugvorderingsbesluit delen burgemeester en wethouders aan de belanghebbende mede:

- a. tot welk bedrag en over welke periode de ten onrechte ontvangen bijstand wordt teruggevorderd;
- b. de termijn of termijnen waarbinnen de belanghebbende de ten onrechte ontvangen bijstand dient terug te betalen;
- c. op welke wijze het terug te vorderen bedrag kan worden voldaan;
- d. op welke wijze het besluit, bij gebrekkige betaling, ten uitvoer zal worden gelegd.

15. Verplichtingen met betrekking tot de invordering

- a. het aflossingsbedrag zoals medegedeeld in het terug- of invorderingsbesluit geldt als een opgelegde betalingsverplichting;
- b. zo vaak als nodig wordt geacht verrichten burgemeester en wethouders onderzoek naar de hoogte van het inkomen van debiteur. Indien het inkomen daartoe aanleiding geeft wordt als gevolg van dit onderzoek de betalingsverplichting gewijzigd vastgesteld.
- c. het aflossingsbedrag wordt zodanig vastgesteld dat debiteur minimaal kan blijven beschikken over een inkomen gelijk aan 95% van de bijstandsnorm.

16. Verrekening en beslaglegging

Indien de belanghebbende niet bereid is tot het treffen van een minnelijke betalingsregeling, of een eerder opgelegde betalingsverplichting niet meer nakomt, dan wordt het terugvorderingsbesluit tenuitvoergelegd door op één van de volgende wijzen:

1. verrekening met de maandelijks verleende bijstand ingevolge de Wet werk en bijstand, op grond van artikel 6:127 van het Burgerlijk Wetboek, of bij het ontbreken van deze mogelijkheid;
2. een executoriaal beslag overeenkomstig de artikelen 479b tot en met 479g, behoudens artikel 479e lid 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;
3. beslag in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering.

OVERIGE BEPALINGEN

17. Rente en kosten

Indien moet worden overgegaan tot verrekening of beslaglegging als bedoeld in regel 16 dan wordt de vordering verhoogd met rente en kosten, ten bedrage van 5 % van de hoofdsom. Bij eventuele overdracht van de vordering aan de deurwaarder worden verdere kosten van rente en overige kosten vastgesteld volgens de door deurwaarders gestelde regels.

18. Bruterij

Bij gebreke van tijdige betaling wordt de vordering verhoogd met de wettelijke rente en de op de terugvordering betrekking hebbende kosten. Loonbelasting en de premies volksverzekeringen waarvoor de gemeente die de bijstand verstrekt krachtens de Wet op de loonbelasting 1964 inhoudingsplichtige is, alsmede de ziekenfondspremie kunnen worden teruggevorderd, voorzover deze belasting en premies niet verrekend kunnen worden met de belastingdienst en het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen.

19. Inwerkingtreding

Deze beleidsregels en uitvoeringsvoorschriften treden in werking met ingang van 1 januari 2005.

Aldus op vastgesteld door burgemeester en wethouders van de gemeente Midden-Drenthe.

6.4 TOELICHTING BELEIDSREGELS EN UITVOERINGSVOORSCHRIFTEN TERUGVORDERING WET WERK EN BIJSTAND

1. Algemeen

In de Wet werk en bijstand is het terugvorderen van ten onrechte verleende bijstand een algehele bevoegdheid geworden van burgemeester en wethouders. Dit houdt in dat het wettelijk kader op zichzelf geen sluitende basis meer vormt voor de gemeentelijke terugvorderingspraktijk. Met onderhavige Beleidsregels en Uitvoeringsvoorschriften Terugvordering Wet werk en bijstand wordt een basis gecreëerd om het terugvorderingsbeleid van de gemeente met ingang van 1 januari 2005 vorm te geven.

Ter voorkoming van elke onduidelijkheid over de toepasselijkheid van oude of nieuwe terugvorderingsartikelen in voorkomende gevallen is in dit artikel bepaald dat de beleidsregels betrekking hebben op zowel terugvordering van bijstand ingevolge de Abw als de WWB.

In een handboek kunnen nadere werkafspraken en administratieve handelingen worden beschreven.

De WWB is een minimum bestaansvoorziening, welke aanvullend is op de eigen bestaansmiddelen. Gelet op de gewijzigde financiële verantwoordelijkheid voor de kosten van de bijstand achten burgemeester en wethouders het van groot belang dat de bijstand alleen terecht komt bij die burgers die hieraan de behoefte hebben. Bovendien hebben de ontvangsten voortvloeiend uit de terugvordering een gunstig effect op het beschikbare budget binnen het Inkomensdeel van de WWB. Een eventueel overschot op dit budget kan vervolgens worden ingezet voor extra reïntegratie-trajecten ten behoeve van werkzoekenden. Daarnaast is een belangrijk beleidsuitgangspunt dat het plegen van bijstandsfraude onder geen enkele voorwaarde mag worden beloond door de ten onrechte verleende bijstand niet terug te vorderen.

2. Herziening of intrekking van het toekenningsbesluit

Evenals terugvordering van bijstand is het met terugwerkende gewijzigd vaststellen van het recht op bijstand door middel van een herzienings- of intrekkingbesluit een algehele bevoegdheid geworden van burgemeester en wethouders. Gelet op de hierboven geformuleerde uitgangspunten maken burgemeester en wethouders in beginsel in alle gevallen waarin er aanleiding is het toekenningsbesluit met terugwerkende kracht te wijzigen gebruik van deze bevoegdheid.

De bepalingen onder a. en b. zijn identiek aan de bepalingen van artikel 69 lid 3 Abw en 54 lid 3 WWB, doch zijn met een dwingend karakter geformuleerd.

- a. indien als gevolg van het niet nakomen van de inlichtingenverplichting van de belanghebbende ten onrechte bijstand is verleend dan wordt in alle gevallen het bijstandsrecht naar het verleden toe gecorrigeerd naar de juiste situatie. Het kan hierbij gaan om het schenden van de inlichtingenplicht naar zowel de gemeente als naar het CWI.
- b. In gevallen waarin er kennelijk in het verleden een niet correct toekenningsbesluit is genomen, maar dit niet is veroorzaakt door de belanghebbende, dan kan in voorkomende gevallen toch herziening of intrekking van het toekenningsbesluit aan de orde zijn. Dit zal zich vooral voordoen in gevallen waarin door burgemeester en wethouders onjuiste besluitvorming heeft plaatsgehad. Deze vorm van intrekking/herziening staat op gespannen voet met het rechtszekerheidsbeginsel. Op grond van dit beginsel kunnen rechten niet zonder meer met terugwerkende kracht worden gewijzigd. Doorslaggevend moet zijn of belanghebbende enige blaam treft bij het niet melden van de

onjuiste situatie. De belanghebbende zal derhalve “op zijn klompen” hebben kunnen aanvoelen dat er iets mis was met de toekenning. Als dit niet het geval is dan gaan burgemeester en wethouders niet over tot herziening/intrekking met terugwerkende kracht. Het uitkeringsrecht zal in dat geval uiterlijk met ingang van de datum waarop de onjuistheid is geconstateerd worden gewijzigd, mits de belanghebbende hiervan tijdig op de hoogte wordt gebracht.

Een andere overweging is of burgemeester en wethouders als gevolg van een grove fout een foutief besluit hebben genomen. Grove nalatigheid van het bestuursorgaan kan niet voor rekening komen van de belanghebbende, tenzij het bij de belanghebbende volkomen duidelijk kan zijn dat het hier een fout betreft.

3. *Terugvordering*

Deze bepaling vormt de kernbepaling van het gemeentelijke terugvorderingsbeleid.

Benadrukt wordt dat de bijstand uitsluitend wordt teruggevorderd in de gevallen waarin dit in de beleidsregels is vastgelegd.

4. *Ten onrechte verleende bijstand*

De hier omschreven situaties waarin bijstand wordt teruggevorderd zijn identiek aan de bepalingen van artikel 58 WWB. Om echter geen misverstand te laten bestaan over wanneer bijstand moet worden teruggevorderd zijn deze beleidsregels en uitvoeringsvoorschriften, in tegenstelling tot de formulering van artikel 58 WWB, dwingend geformuleerd.

- a. bijstand is ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleend wanneer achteraf komt vast te staan dat over de betreffende periode geen, of tot een lager bedrag, recht op bijstand bestond. Voorafgaande aan deze terugvordering dient op grond van artikel 54 lid 3 WWB (of artikel 69 lid 3 Abw) en beleidsregel nummer 2 van de Beleidsregels Terugvordering Wet werk en bijstand eerst een herzienings- of intrekkingbesluit te worden genomen.
- b. aan de bijstand die in de vorm van een geldlening is verleend dient in alle gevallen een terugbetalingsverplichting te worden verbonden. Deze verplichting wordt in het toekenningsbesluit vastgelegd. Eerst wanneer deze verplichting niet wordt nagekomen wordt ten aanzien van het nog resterende bedrag van de lening een terugvorderingsbesluit genomen. Hiermee ontstaat er ten aanzien van het resterende deel van de lening een executoriale titel.
- c. Borgstelling is een vorm van bijstandsverlening. Dit betekent dat in het toekenningsbesluit vastgelegd moet zijn dat de gemeente bijstand heeft verleend in de vorm van een borgstelling. Deze bijstand komt echter pas tot uitbetaling (aan de geldverstrekker) indien de belanghebbende in gebreke blijft met het terugbetalen van de door de geldverstrekker verleende geldlening. Op het moment van uitbetaling van de bijstand ontstaat tevens een vordering die op grond van artikel 58 lid 1 sub c WWB en de gemeentelijke regels kan worden teruggevorderd. In dat geval is, evenals bij de terugvordering van een geldlening, een afzonderlijk terugvorderingsbesluit noodzakelijk.
- d. Een voorschot wordt op grond van artikel 52 WWB van rechtswege (automatisch op grond van de wet) verstrekt als een renteloze geldlening. Dit impliceert dat belanghebbende deze lening moet terugbetalen. Artikel 52 lid 3 WWB regelt dat het verstrekte voorschot ineens wordt verrekend met de toegekende uitkering over de periode waarop het voorschot betrekking had. Soms behoort verrekening van dit voorschot niet of niet volledig tot de mogelijkheden. Dat kan zijn omdat er geen toekenning van een uitkering tot

stand komt, of dat de toegekende uitkering niet toereikend is om het totale bedrag van het voorschot ineens te verrekenen. Het openstaande bedrag van het voorschot wordt dan van belanghebbende teruggevorderd op grond van artikel 58 lid 1 sub d WWB. Wanneer deze omstandigheid zich voordoet dan is een afzonderlijk terugvorderingsbesluit noodzakelijk ten aanzien van het bedrag dat niet (volledig) kan worden verrekend met de toegekende bijstand.

- e. er kunnen naast de hierboven genoemde omstandigheden andere redenen zijn waarin de bijstand bij nader inzien onverschuldigd is betaald. Het gaat hierbij met name om situaties waarin er geen reden is om te komen tot herziening of intrekking van het toekenningsbesluit, bijvoorbeeld wanneer als gevolg van een administratieve vergissing ten onrechte bijstand is verleend. Als restrictie geldt dat alleen kan worden teruggevorderd indien de belanghebbende redelijkerwijs kon begrijpen dat hij ten onrechte bijstand ontving. Voor de hier bedoelde vorm van terugvordering geldt een wettelijke vervalltermijn van 2 jaar.
- f. Hier wordt bedoeld op situaties waarin ten onrechte bijstand is verleend in afwachting van het beschikbaar komen van middelen (inkomen of vermogen), of wanneer achteraf een vergoeding wordt ontvangen voor kosten waarvoor in een eerder stadium ook reeds (bijzondere) bijstand is ontvangen. Hiervoor gelden niet de restricties of de vervalltermijn genoemd onder e.

5. *Terugvordering van gezinsleden*

Op grond van artikel 59 lid 2 WWB kan bijstand die als gevolg van schending van de inlichtingenplicht niet als gezinsbijstand is verleend, maar wel als gezinsbijstand verleend had moeten worden, tevens worden teruggevorderd van degene met wiens middelen rekening had moeten worden gehouden. Eenvoudiger gesteld: bijstand die aan een alleenstaande is verleend, die achteraf een gezamenlijke huishouding blijkt te voeren, kan tevens van de verzwegen partner worden teruggevorderd.

Duidelijk moet zijn dat:

- de bijstandsontvanger het voeren van een gezamenlijke huishouding met deze partner heeft verzwegen.
- de verzwegen partner van de bijstandsverlening op de hoogte was.

Alle gezinsleden waarvan in bovengenoemde situaties kan worden teruggevorderd zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de gehele vordering. Dit betekent in de praktijk dat het gehele bedrag van elk gezinslid kan worden teruggevorderd. In gevallen waarin één (of meer) gezinsleden niet in staat zijn om (het volledige) bedrag terug te betalen kunnen andere gezinsleden voor het gehele (restant)bedrag worden aangesproken. In principe dienen alle debiteuren die hoofdelijk aansprakelijk zijn hun aandeel in de aflossing onderling met elkaar te verrekenen. Dit is niet het probleem van de gemeente.

6. *Afzien van het terugvorderingsbesluit*

6.1 In het terugvorderingsproces kan op twee momenten worden afgezien van terugvordering. Ten eerste kan worden besloten om geen terugvorderingsbesluit te nemen. De vordering komt in dat geval niet tot stand. Ten tweede kan worden afgezien van verdere terugvordering in een later stadium. Deze variant, ook wel kwijtschelding genoemd, wordt behandeld in regel 7 en verder.

In voorkomende gevallen kunnen er redenen zijn om in het geheel geen terugvorderingsbesluit te nemen. Dit kan enerzijds worden ingegeven door doelmatigheidsoverwegingen, in gevallen waarin de ten onrechte verleende bijstand dermate laag is dat de kosten die de terugvordering met zich meebrengen hoger zijn dan de vordering (kruimelbedragen). Hiertoe is artikel 78 b Abw letterlijk

overgenomen in deze beleidsregel. De WWB kent met ingang van 1 januari 2004 een dergelijke bepaling niet meer. Burgemeester en wethouders zijn vrij tot het bepalen van de hoogte van het grensbedrag.

Verder kunnen er in de individuele situatie *dringende redenen* zijn op grond waarvan van een terugvorderingsbesluit kan worden afgezien. Hiervan kan sprake zijn wanneer de vordering is ontstaan buiten toedoen van de belanghebbende, en hem hiervan geen enkel verwijt kan worden gemaakt. Tevens zal in dat geval aannemelijk moeten zijn dat de belanghebbende niet kon weten dat hij ten onrechte bijstand ontving.

In gevallen waarin eerst een herzienings- of intrekkingbesluit aan de orde is kan van een dergelijk besluit reeds worden afgezien wegens een dringende reden (zie regel 2). In dat geval is er ook geen grond tot het nemen van een terugvorderingsbesluit.

6.2 In afwijking van 6.1 is het niet mogelijk van een terugvorderingsbesluit af te zien bij fraudevorderingen en bij boetevorderingen.

7. tot en met 10. Kwijtschelding wegens schuldenproblematiek

Wanneer een bijstandsvordering door middel van een terugvorderingsbesluit is vastgelegd dan kan er in een later stadium reden zijn om de vordering (gedeeltelijk) kwijt te schelden.

In deze beleidsregel is artikel 78a Abw nagenoeg letterlijk overgenomen. Dit is noodzakelijk om het gemeentelijke kwijtscheldingsbeleid met ingang van 1 januari 2005 te continueren. Een dergelijke bepaling komt in de nieuwe WWB niet meer voor. Naast kwijtschelding wegens schuldenproblematiek is het ook mogelijk om op andere gronden een schuld kwijt te schelden. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan kwijtschelding bij de succesvolle afronding van een reïntegratie-traject. Op deze wijze kan kwijtschelding, naast of aanvullend op reeds bestaande subsidiemogelijkheden, fungeren als een prikkel tot het aanvaarden van betaalde arbeid, of het deelnemen aan scholing of sociale activering.

11. tot en met 13A. Kwijtschelding na voldoen aan betalingsverplichting

Op grond van artikel 78c Abw kon een restant van de nog openstaande vordering worden kwijtgescholden indien de belanghebbende gedurende een periode van 5 jaar aan zijn betalingsverplichtingen had voldaan. Het gemeentelijk kwijtscheldingsbeleid dat na de invoering van de Wet herziening debiteurenbeleid (1 augustus 1998) is geformuleerd kan op deze wijze per 1 januari 2005 worden gecontinueerd. De bepalingen van artikel 78c Abw zijn in deze beleidsregels ongewijzigd overgenomen aangezien in de WWB een dergelijke bepaling niet meer voorkomt. Overigens wordt met de onder 11. sub d. genoemde mogelijkheid tot afkoop van 50% van de restsom tegen finale kwijting van het restant zeer terughoudend omgegaan. Van deze mogelijkheid wordt alleen gebruikt gemaakt in situaties waarin tevoren vrijwel vast staat dat de reguliere wijze van invordering minder oplevert dan datgene dat met afkoop van 50% van het restant kan worden geïncasseerd.

Kwijtschelding in verband met doelmatigheid is mogelijk als de vordering op belanghebbende minder is als € 300,00.

14. Invorderingsbesluit

In deze regel is conform artikel 60 van de WWB geregeld welke aspecten in ieder geval onderdeel uitmaken van het terugvorderingsbesluit.

15. Verplichtingen met betrekking tot de invordering

In de beleidsregels wordt meerdere malen gesproken over het aflossingsbedrag als betalingsverplichting. Om er geen misverstand over te laten bestaan dat in dit verband

van een verplichting wordt gesproken wordt hier bepaald dat een aflossingsbedrag dat is opgenomen in een terug- of invorderingsbesluit geldt als aflossingsverplichting.

Burgemeester en wethouders verrichten onderzoek naar de hoogte van het inkomen als dat nodig wordt geacht. Bij het vaststellen van een aflossingsverplichting dient de debiteur in principe te kunnen blijven beschikken over een inkomen van 95% van de bijstandsnorm (met toeslag/verlaging en inclusief vakantiegeld).

16. Verrekening en beslaglegging

De bepalingen omtrent verrekening en pseudo-verrekening komen in de WWB niet meer terug. Wel heeft het terugvorderingsbesluit op grond van artikel 60 lid 3 WWB direct een executoriale titel.

De gemeente kan overgaan tot dwanginvordering door middel van verrekening (wanneer aan de debiteur tevens bijstand wordt verleend), of door middel van het leggen van vereenvoudigd derdenbeslag, of door executoriaal beslag.

Verrekening met de bijstand wordt gebaseerd op artikel 6:127 van het Burgerlijk Wetboek.

Voor deze vorm van verrekenen moet aan de navolgende vereisten worden voldaan:

- er moet een wederkerig schuldenaarschap bestaan. Het gaat hier om het over en weer voldoen van een schuld. De door de belanghebbende te ontvangen bijstand, en de ten onrechte verleende bijstand die moet worden terugbetaald, worden beschouwd als de hier bedoelde wederkerige schuld;
- er moet gelijksoortigheid van schuld en prestatie zijn. Hieruit vloeit voort dat bijstand alleen met bijstand kan worden verrekend. Dit betekent dat een ten onrechte verleende bijstand niet met bijvoorbeeld een Wvg-vergoeding kan worden verrekend;
- er moet een bevoegdheid zijn om betaling van de vordering af te dwingen. Verrekening is een vorm van tenuitvoerlegging. Dit kan niet zonder executoriale titel. Het tenuitvoerleggen van deze titel gebeurt pas als debiteur niet aan de (al dan niet minnelijk) vastgestelde betalingsverplichting voldoet;
- bij verrekening is de gemeente gehouden aan de beslagvrije voet
- verrekening kan alleen voor zover de uitkering voor beslag vatbaar is

Tenuitvoerlegging door middel van beslag kan geschieden conform de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De gemeente heeft, evenals onder de Abw, de mogelijkheid van *vereenvoudigd derdenbeslag* op loon of uitkering. De procedure is als volgt:

- de gemeente stuurt met een kennisgeving een afschrift van het terugvorderingsbesluit naar degene van wie debiteur een periodieke uitkering ontvangt
- hierin wordt de beslagvrije voet aangegeven
- de derde-beslagene moet de kennisgeving binnen 8 dagen voor gezien terugzenden aan de gemeente
- door terugzending is beslag gelegd. De derde-beslagene wordt hiermee verplicht het voor beslag vatbare bedrag aan gemeente uit te betalen.
- de gemeente moet binnen 7 dagen na retourontvangst van de kennisgeving een afschrift van die kennisgeving aangetekend toezenden aan de debiteur. Als de gemeente dit nalaat kan debiteur de President van de rechtbank vragen het beslag op te heffen.

Tenslotte bestaat nog de mogelijkheid van executoriaal beslag. In het algemeen. Als wij een vordering niet of slecht zeer moeizaam zelf kunnen innen dragen wij de inning van de vordering over aan de deurwaarder. De vordering wordt dan geïnd binnen de voor deurwaarders geldende regels.

17. Rente en kosten

Wanneer de belanghebbende de betalingsverplichting niet nakomt, dan dienen voor de onder 16. genoemde vormen van dwanginvordering kosten te worden gemaakt. Deze kosten hebben betrekking op zowel verschuldigde rente als overige kosten van betekening en dergelijke. Deze kosten worden in beginsel vastgesteld op een percentage van de hoofdsom. Bij overdracht van de vordering aan de deurwaarder worden rente en kosten in rekening gebracht volgens de voor deurwaarders geldende regels.

18. Bruterij

In de WWB is het bruterij van de bijstandsvordering, over het algemeen aan het einde van het kalenderjaar, als bevoegdheid geformuleerd in artikel 58 lid 4 WWB. Door deze bepaling met een dwingend karakter in de Beleidsregels op te nemen brengt de gemeente tot uiting dat in alle gevallen waarin de vordering niet binnen het kalenderjaar kan worden terugbetaald, deze zal worden gebruteerd.

Hoofdstuk 7 Toeslagen en bewoners commercieel pension

7.1 Aanleiding

De Toeslagenverordening is per 1 januari 2003 aangepast en op onderdelen gewijzigd. Wordt er met meerdere personen een woning gedeeld en daardoor ook de kosten, dan ontvangt deze persoon geen toeslag meer of is zijn korting maximaal.

7.2 Onbillijk tegenover bewoners commercieel pension

In onze gemeente zijn 3 commerciële pensions die zich vooral richten op psychisch zwakkeren die moeite hebben met zelfstandig wonen. Van deze groep ontvangen op dit moment zo'n 8 personen een uitkering voor levensonderhoud. Deze groep zou als gevolg van een gewijzigde uitvoering van de Toeslagen verordening (immers wonen met meerdere personen) geen toeslag meer ontvangen. De gemiddelde kostprijs van de pensions is € 470,00 per maand. Hiervoor heeft de persoon kost, inwoning en bewassing. Voor de persoonlijke zaken zoals kleding, persoonlijke verzorging, rokerij, uitstapjes etc. moet zelf worden gezorgd. Een snelle rekensom levert op dat deze uitkeringsgerechtigden met de gewijzigde uitvoering van de verordening € 98,00 minus VT is € 72,00 overhouden voor persoonlijke zaken.

7.3 Uitzondering op de regel

Op grond van het individualiseringsbeginsel maken wij een uitzondering op de verordening voor personen die verblijven in een commercieel pension. Aan de personen die een uitkering voor de kosten levensonderhoud ontvangen op grond van de WWB, en verblijven als kamerbewoner in pension Ritsma te Wijster, pension van Loenen en pension "de Meulewieke" te Beilen een toeslag van 10% verstrekken.

7.4 Wettelijke grondslag

De verordening geeft in artikel 6 aan dat artikel 13 Abw (artikel 18 WWB) kan worden toegepast. Burgemeester en wethouders kunnen de bijstand afstemmen op de individuele persoon. Dit moet wel uitdrukkelijk worden vermeld in de rapportage en beschikking.

Hoofdstuk 8 Verhaal

8.1 Onderhoudsplichtigen

Er wordt onderscheid gemaakt tussen alimentatie ten behoeve van de kinderen van de belanghebbende en alimentatie ten behoeve van de belanghebbende zelf.

- Bij scheiding is belanghebbende op grond van artikel 55 WWB verplicht alimentatie ten behoeve van zijn/ haar kinderen aan te vragen. Slechts bij uitzondering zien we hiervan af. Er moet dan sprake zijn van dringende redenen. Of sprake is van een dringende reden is ter beoordeling aan de consulent inkomen. Een voorbeeld van dringende redenen kan zijn, geweld binnen een voormalig huwelijk.
- Belanghebbende wordt **niet verplicht** alimentatie voor zichzelf aan te vragen. Bij de aanvraag wordt belanghebbende gewezen op zijn/ haar rechten. Belanghebbende kan zelf de keuze maken zijn/ haar rechten te benutten. Op het moment dat belanghebbende daadwerkelijk alimentatie ten behoeve van zichzelf ontvangt, zal dit als middel op de uitkering in mindering gebracht worden.
- Als belanghebbende drie maanden geen alimentatie ten behoeve van zijn/ haar kinderen heeft ontvangen, wordt de verplichting opgelegd het LBIO in te schakelen om de inning over te nemen.
- Hoogte alimentatie wordt bij betaling via het LBIO geïndexeerd op jaarbasis. Zonder tussenkomst van het LBIO wordt door de administratie geïndexeerd.
- Op het moment dat belanghebbende niet voldoet aan zijn of haar verplichting, zal een verlaging op de uitkering worden toegepast vanwege een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid in de voorziening van het bestaan. De afstemmingsverordening voorziet hier nog niet in. Het niet voldoen aan deze verplichting zal letterlijk benoemd moeten worden.

8.2 Schenking, nalatenschap en bijstandsverlening aan jong-meerderjarigen

Er wordt alleen verhaald als de baten de kosten wezenlijk te boven gaan. De consulent moet in zo'n geval zelf een kosten/ baten analyse maken.

Enkele handreikingen om een kosten/ baten analyse te maken.

- Vooraf contact (bij voorkeur telefonisch of in een gesprek) opnemen met de ontvanger van een schenking, een erfgenaam of ouders van een jongmeerderjarige. Aan de hand van dit contact moet de consulent inkomen een inschatting maken van de verhaalsmogelijkheden
- Bij het maken van deze inschatting meenemen:
 - salariskosten consulent inkomen/ juridisch medewerker, aantal uren in relatie met wat het gaat opleveren
 - verwacht je procedures, omdat iemand niet bereid is te betalen en gaat dit resultaat geven in die zin dat de ouder alsnog gaat betalen.

Bij het opstellen van deze handreiking realiseren wij ons dat het in werkelijkheid niet vaak tot het daadwerkelijk verhalen van bijstand zal gaan komen.

Mocht de inschatting zo zijn, dat het verhalen van bijstand de moeite waard blijkt, dan zal de juridisch medewerker benaderd worden om de uitwerking van de verhaalswerkzaamheden in overleg af te stemmen.